

[Kai Moltke.]

åbenbart ikke forsvarsministeren —: hvilke instanser skal under lignende forhold have f. eks. kontrollen med, at der indføres presse-censur i modstrid med grundloven, ligesom den paragraf, jeg nævnte her, er i modstrid med grundlovens ånd? Flyttes det også fra kulturministeriet over til andre instanser i krigstilfælde? Og jeg kunne lide at spørge: når vi har sådanne løse fuldmagtslove, hvilken minister får så ret til selv at udøve eller at overdrage til andre udøvelsen af forholdsregler i overensstemmelse med hemmelige kartoteker, som under sådanne forhold givetvis vil opstå som fugl Phønix?

Til sidst nogle ikke uvigtige bestemmelser. Det lyder jo så smukt i § 11, stk. 5:

„Forsvarsministeren kan regulere og kontrollere sejlads og fiskeri inden for dansk søterritorium og kan endvidere uden for dette udøve kontrol med danske skibes sejlads.“

Se, der står, at forsvarsministeren kan udøve denne kontrol, men læser man en artikel af tidligere minister Tyge Dahlgaard, så får man helt anderledes besked om, hvad det er for forholdsregler, der her er tale om. Han skrev nemlig i sin tid i sømændenes fagblad:

„Den civile beredskabsplanlægning på søtransportområdet inden for NATO varetages af the North Atlantic Planning Board for Ocean Shipping, som holder møde en gang om året. Danmark er repræsenteret i dette internationale organ af NATO-lande. Så tidligt som i 1951 vedtoges de principper for anvendelsen af handelsskibe tilhørende NATOs medlemslande, som siden da har dannet grundlag for beredskabsplanlægningen på søtransportområdet.“

I tilfælde af en væbnet konflikt, hvori NATO er deltager, vil alle oceangående handelsskibe blive samlet i en skibspulje, og anvendelsen af skibene vil blive besluttet af et særligt skibsfartsorgan (Defence Shipping Authority), hvori alle NATOs medlemslande er repræsenteret. Dette skibsfartsorgans formål vil være at påse, at handelsskibene udnyttes på bedst mulig måde for at sikre de for de fælles forsvarsbestræbelser nødvendige civile og militære søtransporter.“

Se, her står en fuldmagt til forsvarsministe-

ren, som i virkeligheden er en fuldmagt til NATOs søfartspulje. Men når man kan dirigere risiko fra en dansk minister ud til en international myndighed, kan kommandere danske søfolk og skibe ud til en større risiko end den, som gælder alle andre danske statsborgere, så ville det være klart, og så ville det være smagfuldt, om man i alle tilfælde her i bemærkningerne til dette forslag gjorde opmærksom på det og ikke nøjedes med at holde sig til luftfarten. For skal danske borgere ud på særlig risikabelt arbejde underordnet NATO-myndigheder i krigstilfælde, så er tiden minsandten også inde til at spørge: bliver det en pligt — og det forudses at blive en pligt for danske søfolk — skal vi så igen ud i tilstande, hvor der nedlægges kranser på faldne og druknede sømænds grave? Skal vi igen ud i tilstande, hvor man fejrer dem, som heltmodigt blev ofre for krigeriske handlinger under en eventuel ny krig? Eller var tiden ikke inde til, at man allerede i dag slog fast, at vi her står over for en befolkningsgruppe med særlig risiko, med særlig mulighed for at måtte arbejde med livet som indsats, og var det ikke værd at tage med i overvejelserne også om søfolkernes holdning under det skærpede klima under de ekstraordinære forhold i dag?

Kurt Brauer: Som man kan vente, og som hr. Morten Lange allerede har sagt det, så interesserer det ikke SF at gå ind i en detaljeret debat om dette lovforslags flytten kommaer og retten frem og tilbage. Danmark skal afrustes, og integrationen med NATO skal væk. Og må jeg sige i anledning af det, der er sagt om Czekoslovakiet: disintegration og afrustning er det eneste, der kan føre til afspænding, og afspænding er det eneste, der kan hjælpe de demokratiske kræfter i Østeuropa. Det bør man lægge sig på sinde, hvis man mener noget med sin bekymring for udviklingen i disse lande.

Der har været en debat i offentligheden om et lille ord, „ca.“, som er sat ind foran styrkebetegnelserne i lovens paragraffer herom. Det er blevet fremstillet af visse aviser, som om dette lille ord skulle være en radikal gevinst eller bare en gevinst for nedrustningstanken. Forsvarsministeren har sat tingene på plads i fjernsynet og i bemærkningerne til lovforslaget tydeligt understreget, at der er ikke tale om noget så-